

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19790/2022
23.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Бранислав Јовановић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Ивица Радоњић адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1617/2022 од 07.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1617/2022 од 07.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1617/2022 од 07.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Неготину П 373/2020 од 24.02.2022. године којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се писани тестамент пред сведоцима, сачињен дана 11.04.2019. године и проглашен пред Основним судом у Неготину на рочишту од 28.02.2020. године у предмету О 276/20, сматра апсолутно ништавим (став први изреке), да се огласи за законског наследника на заоставштини покојног ВВ бившег из ... коју чине непокретности наведене у том ставу изреке, што би тужена била дужна да призна и дозволи упис у Служби за катастар непокретности, а означене непокретности уступи му у посед (став други изреке) и обавезан тужилац да на име трошкова поступка исплати туженој износ од 104.450,00 динара (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП.

Тужена је дала одговор на ревизију и предложила да се иста одбаци као недозвољена или одбије као неоснована.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 400. став 1. и 3.), осим из члана 404. тог Закона.

Тужилац у ревизији не наводи да је изјављује на основу члана 404. ЗПП (посебна ревизија), нити из њене садржине произилази да је заснована на неком од разлога предвиђених ставом 1. наведеног члана.

Према члану 403. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену у року од 30 дана од дана достављања пресуде (став 1.), с тим да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (став 3.).

У имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, вредност предмета спора меродавна за дозвољеност ревизије је она вредност коју је тужилац означио у тужби (члан 33. став 2. ЗПП). Ако тужилац у тужби или у току првостепеног поступка није означио вредност предмета спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, ревизија у таквом имовинско-правном спору није дозвољена. Пропуст тужиоца да означи вредност предмета спора тужбу не чини неразумљивом, односно неуредном, ако она садржи све друге потребне елементе. Пропуст или намера тужиоца да не означи вредност предмета спора треба њега да погоди. Уставом је загарантовано право на жалбу, а ревизија је ванредно правно средство, тако да би се могло закључити да тужилац који не означи вредност предмета спора свесно пристаје на двостепену уставом гарантовану правну заштиту и да се на тај начин прећутно одриче права на употребу ванредног правног средства.

Изузев, и када тужилац у тужби није означио вредност предмета спора, нити је она утврђена у смислу одредбе члана 33. ЗПП, ревизија је дозвољена ако је одлуком суда наложено плаћање таксе према вредности предмета спора меродавној за изјављивање ревизије.

У конкретном случају, у тужби коју је тужилац поднео преко пуномоћника – адвоката није означена вредност предмета спора, а то није учињено ни током поступка. Такса на тужбу није плаћена, нити је суд обрачунао и наложио тужиоцу да плати таксу према вредности предмета спора која је меродавна за изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, по налажењу Врховног касационог суда тужиочева ревизија није дозвољена, због чега је применом члана 413. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**